

Klenovské

noviny

M e s a č n í k o b c e K l e n o v e c

VII. ročník

Číslo 12/2010

klenovskenoviny@klenovec.sk

Zdarma

Pokoj ľuďom dobrej vôle

V nedeľu 12. decembra sa na javisku klenovského kultúrneho domu uskutočnilo tradičné predvianočné podujatie Pokoj ľuďom dobrej

vôle, ktoré pripravili Miestne kultúrne stredisko v Klenovci a Občianske združenie RODON.

Sviatočný program začal

slovami básne z pera Pavla Brndiara, v podaní Stanislavy Zvarovej: „Zaľeť slovko pokoj v šíry svet. Poteš srdcia ako včielka kvet. Prísad-

Z obsahu:

- pokoj ľuďom dobrej vôle
- história evanjelického kostola
- Mikuláš v Klenovci
- stále rubriky
- stolári v Klenovci
- výsledky z bedmintonu

Foto: Michal Kňazek

V programe vystúpil aj spevácky zbor evanjelickej cirkvi a. v. v Klenovci

ni. Neodíť. Vnes svetla jas. V pokoji je nežnosť i mnoho krás.“ Po ktorých všetkých prítomných pozdravila svojou piesňou Slávka Oláhová.

V úvode moderátorka nedeľného podvečera Mariana Resutíková pripomenula, že tretia adventná nedeľa je symbolom stretnutia ľudí bez rozdielu vierovyznania a aj autori programu manželia Zvarovci ním chceli i pre mladú generáciu priblížiť zmysel Vianoc a priniesť do srdca ľudí dobrej vôle pokoj, vzájomnú úctu a rešpektovanie.

(pokračovanie na strane 2)

Deväťdesiat rokov Matice slovenskej v Klenovci

Pri príležitosti 90. výročia obnovenia činnosti Matice slovenskej v Klenovci sa vo štvrtok 9. decembra v priestoroch Miestnej knižnice v Klenovci stretli, za účasti hostí Igora Kovačoviča, predsedu prezídia Matice slovenskej a Ingrid Šulkovej, riaditeľky Domu Matice slovenskej v Rimavskej Sobote, priaznivci Matice slovenskej v Klenovci.

V krátkom kultúrnom programe na úvod podujatia vystúpili Pavel Brndiar, ktorý

zarecitoval vlastné verše a folklorista Peter Bráďňanský.

Slávnostné stretnutie viedla predsedníčka Miestneho odboru Matice slovenskej v Klenovci Ľubica Husmanová, ktorá v osobitnom bode programu pripomenula bohatú tradíciu maticnej činnosti prečítaním zápisu z Kroniky obce Klenovec z roku 1920, kde vtedajší kronikár Pavel Mončoľ, narodený v roku 1900 v Klenovci a učiteľ Štátnej ľudovej školy

zaznamenal v samostatnej stati Kultúra – národná práca toto:

„Miestni kultúrni a národní pracovníci pod vedením agilného správcu školy Jána Mončoľa, hneď po likvidácii boľševického vpádu dali sa do práce v každom smere. Bolo treba národ povzniesť kultúrne aj hospodársky a bolo treba utvrdiť ho aj v jeho presvedčení. Ľud chápal potrebu tejto práce, no pracovníkov bolo príliš málo. Miestna inteligencia sa ešte

vždy nechcela exponovať, ba často prácu túto aj hatila. Rozmach kultúrneho života ale zamedziť nevedela. V obci najprv založilo sa Divadelné družstvo, ktoré v ďalších rokoch na poli šírenia osvetly a národného ducha vykonalo pekný kus práce. Prvým jeho predstavením bola hra Kamenný chodníček. Hralo sa v obecnom dome, kde bolo vystavené prvé stále javisko. Prácu družstva pekne dopĺňal založený Čítací a vzdelávaci spolok.

(pokračovanie na strane 2)

Udialo sa ...

- *9. decembra** sa v priestoroch Miestnej knižnice uskutočnilo, za účasti predsedu prezidia Matice slovenskej Igora Kovačoviča a riaditeľky Domu Matice slovenskej v Rimavskej Sobote Ingrid Šulkovej, slávnostné stretnutie členov a priaznivcov Miestneho odboru Matice slovenskej, ktoré sa konalo pri príležitosti 90. výročia obnovenia činnosti.
- *9. decembra** sa na Obecnom úrade v Klenovci konalo rokovanie starostu obce JUDr. Pavla Struhára a novozvolenej starostky obce Mgr. Zlaty Kaštanovej s konateľom spoločnosti RW Slovensko Petrom Haluškom ohľadom výstavby priemyselného objektu.
- *12. decembra** sa na javisku Miestneho kultúrneho strediska v Klenovci uskutočnilo tradičné predvianočné podujatie Pokoj ľudom dobrej vôle.
- *13. decembra** rokoval v Banskej Bystrici starosta obce JUDr. Pavel Struhár ohľadom kompletizovania protipovodňových projektov.
- *14. decembra** na Generálnom riaditeľstve Lesy Slovenskej republiky v Banskej Bystrici bola podpísaná Zmluva o dočasnej výpožičke správcovstva potoka Klenovčok, ktorá je podmienkou pre žiadanie finančných prostriedkov z fondov Európskej únie.
- *14. decembra** v Banskej Bystrici sa zodpovedný pracovník obecného úradu Ing. Mário Trnavský zúčastnil na stretnutí, na ktorom boli skompletizované materiály projektu Protipovodňové opatrenia v obci Klenovec.
- *16. decembra** sa v Hnúšti uskutočnilo zasadnutie Mikroregiónu Sinec – Korkavsko, na ktorom jeho členovia zhodnotili činnosť za uplynulý rok a načrtli program na ďalšie obdobie. Obec Klenovec zastupoval starosta obce JUDr. Pavel Struhár, ktorý je zároveň aj predsedom tohto mikroregiónu.
- *20. decembra** sa starosta obce a poslanec Banskobystrického samosprávneho kraja JUDr. Pavel Struhár zúčastnil na zasadnutí Zastupiteľstva BBSK.

Blažena Hrušková

Pokoj ľudom dobrej vôle

(dokončenie zo strany 1)

Všetkých prítomných následne slovom pozdravili starosta obce JUDr. Pavel Struhár, senior evanjelickej cirkvi augsburského vyznania Mgr. Dušan German, kazateľ Bratskej jednoty baptistov Mgr. Peter Orvoš a piesňou spevácky zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania pod vedením Ing. Anny Germanovej a spevácky zbor Bratskej jednoty baptistov pod vedením Ing. Pavla Ostricu.

V ďalšej časti programu už javisko patrilo zvykom našich predkov, ktoré sa spájajú so zimným slnovratom. Toto obdobie plné čarov nazývali v minulosti aj stridžie dni a viazalo sa k menám

Ondrej, Barbora, Lucia, Mikuláš a Tomáš a na javisku ich oživila dievčatá z folklórneho súboru Mladost, ako aj členovia folklórneho súboru Vepor v samostatnom vystúpení, ktoré nieslo názov Priadky.

Sviatočnú atmosféru Vianoc navodili vinšovníci Detškého folklórneho súboru Mladost a Zornička, tanečníci aj tanečnice, ženská a mužská spevácka skupina folklórneho súboru Vepor svojimi piesňami i tancami, ako aj ľudová hudba folklórneho súboru Vepor pod vedením Jána Demeho. Hostom vianočného programu bola folklórna skupina Stromiš z Vlachova.

Sviatočnú atmosféru umo-

nilo aj poďakovanie Stanislavy Zvarovej a všetkých folkloristov odchádzajúceho starostovi obce JUDr. Pavlovi Struhárovi za dvadsaťročnú spoluprácu a spoločné úsilie pri zachovávaní tradičnej kultúry v Klenovci.

Na záver programu Pokoj ľudom dobrej vôle zaznela Klenovská hymna.

Prijemné prostredie svojimi aktivitami vytvorili aj Materská škola Karola Pajera, Základná škola Vladimíra Mináča, Špeciálna škola v Klenovci, Miestna akčná skupina Malohont, ako aj výrobcovia darčekových predmetov a vianočných ozdôb z Klenovca, Rovného, Utekáča a Kraskova.

Blažena Hrušková

Deväťdesiat rokov Matice slovenskej v Klenovci

(dokončenie zo strany 1)

Ten sa po čase pretvoril na odbor Matice. Zadovážilo sa niekoľko slovenských kníh, ktoré sa dvakrát v týždni vydávali členom. Predsedom spolku bol Pavel Engler, učiteľ a tajomníkom Ján Moncoľ, učiteľ. Škola sa tiež v tomto roku zapojila do kultúrnej práce. Medzi inými predstavila prvú detskú divadelnú hru Mendik, ktorú napísal miestny správca školy Ján Moncoľ. V tomto roku bola v Klenovci založená aj Slovenská evanjelic-

ká jednota na čele s Pavlom Balciarom, rúbárom. Tento spolok založili po americkom vzore v nádeji, že sa jednotárska myšlienka rozšíri do všetkých evanjelických zborov na Slovensku.

Toľko citát z kroniky, po ktorom Ľubica Husmanová oboznámila prítomných, že v súčasnosti má Miestny odbor Matice slovenskej 14 členov, prevažne z radov folkloristov. Následne odovzdala slovo hostovi stretnutia Igorovi Kovačovičovi, predsedovi prezidia Matice

slovenskej, ktorý pripomenul vznik Matice slovenskej v roku 1863, ktorý sa viaže k výročiu príchodu Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu v roku 863, ako aj jej neľahkú históriu i súčasnosť.

Následne v krátkej diskusii si prítomní pripomenuli aktivity Slovákov v zahraničí i aktivity maticiarov, folkloristov či predstaviteľov našej obce smerom k Slovákom na Ukrajinu. Na záver si všetci zúčastnení zaspievali hymnickú pieseň Kto za pravdu horí.

Blažena Hrušková

Ľubica Husmanová, Igor Kovačovič a Ingrid Šulková na schôdzi MO Matice slovenskej

Pokoj ľud'om dobrej vôle - príhovory

Vážení pán senior.
Vážení pán kazateľ.
Vážení spoluobčania.

Len raz do roka sa v ľudských srdciach odohrá rozprávka Vianoc. Rozprávka, ktorú tak obľubujú a netrepežlivo očakávajú mladí ale i starší. Každý v nej hľadá podstatu skrytú pred tisícročiami a nachádza v nej lásku, pokoj, mier a porozumenie. A to je tá podstata a

zmysel Vianoc minulých, ale aj súčasných. A tak aspoň tých pár dní v roku budme ľudskými bytosťami stvoriťeľovi na potechu.

Aspoň počas Vianoc strasme zo seba jak sypký sneh záviť, nenáviť, lakomstvo a nevráznosť, bo tej v Klenovci je, veru, naozaj dosť. Aspoň počas Vianoc zabudnime na tieto ľudské hriechy, zamyslime sa nad podstatou

svojho ja a snažme sa o dobro všetkých nás. Nás, ktorým je súdené spoločne bok po boku zdieľať strasti i radosti pozemského života.

A tak sa zapozerať do farebných svetielok vianočného stromčeka a v plamienkoch ohňa, ktoré sú očisťujúce, hľadajme radosť a pravdu vianočných sviatkov. Otvorme srdcia dokorán a snažme sa pochopiť radosti i

starosti našich blížnych, ale i úplne cudzích a vzdialených ľudí. I im spoločne želajme teplo, lásku, pohodu a radosť z vianočných sviatkov. By nikto v tieto sviatky nebol sám. By každý čo praje sebe, priateľ i nám. Teplo, lásku a radosť v kruhu svojich blížnych, šťastné, pokojné a bohaté Vianoce všetkým Vám.

JUDr. Pavel Struhár
starosta obce

Vážení pán starosta!
Vážení brat kazateľ!
Milí priatelia!

Je advent – čas prípravy – čas, kedy by sme sa mali sústrediť nielen na to: kedy stačím upratať, kedy čo prichystám, akými darčekom koho prekvapím. Nechcem tým povedať, aby sme sa vôbec o niečo také nezaujímalí, ale nesmie to byť prioritou nášho myslenia! Toto podujatie si vážim preto, že na neutrálnej pôde môžeme počuť, o čom je advent – a o čom sú Vianoce.

Nuž teda, o čom je advent? Advent – milí priatelia našu pozornosť upriamuje na II. Kristov príchod v moci a sláve! Táto skutočnosť nám nesmie uniknúť – nesmieme voči nej zostať ľahostajnými! A o čom sú Vianoce? Je to čarovné slovičko, pri ktorom sa obyčajne rozžiaria oči nielen tých najmenších, ale aj tých skôr narodených! Vianoce – to sú návraty domov, niektorí reálne – iní v duchu.

Vianoce – to sú nádherné spomienky na tých nám najdrahších. Áno – aj to sú Vianoce, ale nie v tom je ich podstata.

Vianoce nám pripomínajú úžasnú udalosť, keď sa v Betlehenských jaslách zrodil Boží syn. Vianoce – sú o Božej láske, ktorá cez tieto sviatočné dni tak nádherne formuje ľudí! Aj napriek tomu, že slnko je najďalej od zeme – človek k človeku má k sebe akosi bližšie. Predbiehame sa, ako urobiť radosť iným... Rodičia chcú potešiť

deti – deti rodičov. Manželia si čítajú z očí nevyslovené túžby! Hádám niet takého človeka, ktorý by nenašiel niekoho, ktorému by dal pocítiť, ako sa láska jeho srdca prelieva nad všetky prekážky a obmedzenia! Človek akoby chcel vo svojej štedrosti napodobňovať lásku nebeského otca, ktorá nepozná hraníc. Áno, toto sú krásy

Vianoc! Ale ako žijeme, keď sa sviatky pominú? Človek skracať makrovzdialenosti – no po sviatkoch sme si zase akýsi ďalekí! Ježišov príchod nebol iba kvôli niekoľkým dňom! On prišiel ako stelesnená láska i pre dni všedné, obyčajné.

Milí moji – skúsme denne prežívať lásku a posúvať ju ďalej. Ak v tomto období dokážeme pozdraviť nesympatického suseda – hoci ho inokedy obídeme – prečo ho nepozdraviť o týždeň ba denne. Ak sme v týchto dňoch ohľadupľnejší – čo nám bráni, aby sme takými boli stále! Prečo by nás dennodenne nemohla spájať radosť zo štastia nielen nášho, ale aj toho druhého! Prečo by sme aj v tie bežné dni nemohli byť ľuďmi, ktorí si dobre robia? Recept, ako to dokázať je jasný – keď sa Kristus narodí v mojom, tvojom srdci – určite si atmosféru Vianoc uchováme aj počas celého roka. Prajem Vám naozaj požehnané sviatky ako aj celý nový rok!

Mgr. Dušan German, senior
evanjelickej cirkvi a. v.

Foto: Michal Kňazek

Mgr. Peter Orvoš, Mgr. Dušan German a JUDr. Pavel Struhár

Vážení čitatelia,

som veľmi rád, že sa k Vám môžem prihovárať aj takouto formou. A zvlášť ma to teší, že to môže byť v čase, keď si pripomíname Vianoce, narodenie Ježiša, čo osobne považujem za jednu z najdôležitejších udalostí v histórii ľudstva. Nevieť, či si to uvedomujeme, ale to, že sa Ježiš narodil na tento svet, je jedna z najdôležitejších udalostí v celých dejinách človeka. A ja som veľmi rád, že si práve túto udalosť môžeme teraz pripomínať.

Je však ešte jedna udalosť,

ktorá je s touto udalosťou veľmi spojená. A možno sa Vám to bude zdať zvláštne, že práve teraz, v čase Vianoc ju spomeniem, ale je to smrť Ježiša. My sa tešíme, a chceme, aby sme sa tešili z toho, že sa Ježiš narodil, ale chcel by som vašu pozornosť upriamiť na celý život Ježiša, ktorý vyvrcholil práve vtedy, keď bol ukrižovaný, zomrel a bol vzkriesený. Toto je život Ježiša Krista, toto si teraz pripomíname. Nie len to, že Ježiš zázračne prišiel na túto zem, že Jeho príchod sprevádzalo veľa rôznych, zaujímavých javov a úkazov, nuž

tak je to zaujímavé, podme to teda oslavovať. Vianoce sú spojené s celým životom Ježiša Krista a som rád, že práve Jeho príchod si môžeme teraz pripomínať. Pretože Ježiš, meno Ježiš, znamená „Boh je spása“. A keď hovorme, že prišiel Ježiš na tento svet, že Ježiš sa narodil na tento svet, tak vlastne hovorme, že Boh priniesol spásu, záchranu ľuďom na tento svet.

Áno, všetci z nás potrebujeme záchranu, spásu. Aj v našej malej dedine sú rôzne problémy, s ktorými zápasí-

me a bojujeme. Niekedy dokonca jedni proti druhým. Všetci máme nejaké nezrovnalosti, možno až konflikty a nič nie je také ružové ako sa zdá, alebo ako by sme chceli. Hoci je pravda, že v čase Vianoc by sme o nich nechceli hovoriť, nechceli by sme si ich pripomínať. Chceme si pripomínať tie dobré veci a tak to má byť. Ale nemôžeme sa tváriť, že tie zlé neexistujú. Nedajú sa ignorovať. A Ježiš práve preto prišiel na tento svet, aby priniesol spásu všetkým ľuďom, záchranu od všetkého zlého. (pokračovanie na strane 5)

Chovateľom oviec

Oštiepok sušenička

V regióne severného Slovenska, hlavne v okolí Rajca a Žiliny bola známa výroba oštiepkov sušeničiek. Podstata výroby uvedených oštiepkov spočívala v maximálnom odstránení srstky (vody) z vylisovaného syra. Naopak obsah sušiny sa pohyboval nad 70%. Pri uvedenej sušine prestáva pôsobiť voda na rozvoj mikroorganizmov a na enzymatický rozklad ostatných zložiek oštiepka sušenička.

Spôsob výroby sušeničky bol úplne rovnaký ako ostatných oštiepkov z ovčieho mlieka. Odlišnosť bola v tom, že domáci výrobcovia vyrobené oštiepky niekoľko dní opatrne údili v miernom dyme, čím sa aj vysušovali až do tvrdosti na kosť.

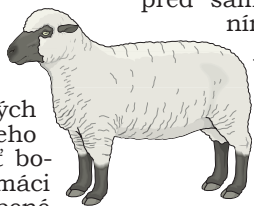
Vysušený oštiepok vydržal v nezmenenom stave pri izbovej teplote až jeden rok. Ďalšia veľmi dôležitá výhoda bola aj v tom, že touto technológiou sa spracovali prebytky ovčieho mlieka v priebehu letnej laktácie špičky. Letné zásoby sušeničky sa konzumovali v období, keď sa ovce zasušali a v zime.

Sušené oštiepky sa pred

ďalším použitím namáčali vo vlažnej vode, aby zmäkli.

Okrem ovčieho mlieka sa oštiepky vyrábajú aj zo zmiešaného ovčieho s kravským, ovčieho s kozím a kravského s kozím mliekom.

V súčasnosti jednoduchú ručnú technológiu výroby oštiepka nahradili moderné technológie založené na vedeckých poznatkoch. Drevený riad a ľudové pomôcky vystriedal potravinársky antikor. Surové mlieko sa pred samotným spracovaním tepelne upravuje

je pasterizáciou a zrenie prebieha v klimatizovaných zrecích komorách. Hotové výrobky sa balia do špeciálnych priepustných fólií na automatických baličkách v ochrannej atmosfére. Distribúcia je zabezpečená klimatizovanými dopravnými prostriedkami. V predajni sú skladované samostatne, pri dodržaní požadovanej teploty.

Pre každý výrobok na báze mlieka je vypracovaný smerný technologický postup, slovenská technická norma a výrobca musí mať výrobu jednotlivých druhov výrobkov potvrdenú licenciou.

Ladislav Gemerí

Z kuchyne našich starých mám

Ani sme sa nenazdali a opäť je tu predvianočný čas. Aj keď by to tak nemalo byť, je plný zhonu. Treba upratať dom či byt, zohnať darčeky, zabezpečiť, aby bol plný vianočný stôl, zabezpečiť, aby nikomu nič nechýbalo. I keď mnohí z nás cítia, že to nie je to pravé, čo by malo naplňať v tomto čase naše mysle, pretože „upratať“ by sme si mali predovšetkým svoje srdcia a tešiť sa nie z honosných darov, ale predovšetkým z tepla ľudského pohľadu.

Dnes si už len s nostalgiou niektorí z nás zaspomínajú na čas, keď bol život jednoduchší, ale, možno, o to krajší. A to sa týka aj vianočného jedla.

Všetky jedlá, ktoré robili klenovské Vianoce klenovskými Vianocami tu už boli. Preto sme pre toto číslo pripravili dva recepty, ktoré nepatria medzi najstaršie, ale z pohľadu dnešných detí či mládeže už, vlastne, patria do kategórie recepty našich starých mám.

Kokosová roláda

„Na prípravu kokosovej rolády potrebujeme 3 balíky keksíkov Marina, 150 g ribezľového lekváru, 3 lyžice

rumu, 20 g kakaa a kokosovú múčku.

Keksíky Marina zomelieme na orechovom mlynčeku, pridáme ribezľový lekvár, rum a kakao a vypracujeme hladké cesto, ktoré na kokosovou múčkou posypanej doske rovnomerne vyvaľkáme. Takto pripravené cesto potrieme plnkou, ktorú pripravíme zo 100 g masla, 200 g práškového cukru, 10 g kokosovej múčky a stočíme do rolády.“

Vanilkové rožteky

„Na prípravu vanilkových rožtekov potrebujeme 560 g hladkej múky, 140 g práškového cukru, 140 g vlašských orechov, 400 g masla, 4 balíčky vanilkového cukru, 250 g práškového cukru.

Vlašské orechy zomelieme, všetky suroviny spolu zmiešame a vypracujeme cesto. Na múkou posypanej doske vytvoríme valčeky, ktoré pokrájame na rovnaké diely a tvarujeme rožteky. Tie poukladáme na plech a pečieme v strednej teplej rúre. Ešte teplé obalujeme vo vanilkovom cukre, ktorý sme zmiešali s práškovým cukrom.“

Blažena Hrušková

Január

Začiatok nového roku má pre nás, aj keď si to nie stále pripúšťame, magickú hodnotu. Magickú z toho dôvodu, že si viac uvedomujeme plynutie času. Ako sa hovorí: „... už sme zase o rok starší, ale aj rozumnejší a obohatení minimálne o jednoročné skúsenosti“. V tomto období sme si zvykli hodnotiť a porovnávať, čo bolo dobré a čo sme nedokázali splniť a, samozrejme, priať si navzájom okrem pevného zdravia aj dobrú úrodu a málo chorôb a škodcov. Tak nech sa nám to splní do „puntíka“ aj v tomto novom roku. Chtiac-nechtiac sa nakoniec prispôbime tisíckrát opakujúcemu sa kolobehu ročných období. A je to tak dobre!

Záhradka nám ešte spokojne oddychuje, no my by sme mali začať rozbiehať prípravné práce. Pripravujeme plán výsevu a vysádzania zelenín a ovocia. Jednou z rastlín, ktoré by sme si

Okienko záhradkára

mohli zaradiť do plánu výsadby je pomerne neznáma, a preto aj málo využívaná rastlina schizandra čínska. Toto pomenovanie zaväňa exotikou. Je to tak trochu aj pravda. Schizandra je pestovaná hlavne pre jej liečivé účinky, ktoré jej pripisujú. Rastie v Číne, na Kórejskom polostrove a v Japonsku. Vyhovuje jej hliniopiesčité pôda v nadmorskej výške až do 500 m.n.m. Dobré znáša naše klimatické podnebie, je mrazuvzdorná. Mladé rastlinky sú tieňomilné. Z tohto dôvodu ich zo začiatku nepestujeme na priamom slnku. Neskôr zase naopak. Aby vytvárali plody, a teda aj kvitli, potrebujú viac slnečné miesto, ale nie priame slnko.

Táto drevnatejúca a ovijavá liana dosahuje dĺžku až 15 m. Pri pestovaní potrebuje oporu. Ako pri hrozne. Výhonky sú červenej farby.

Listy má elipsovité, lesklé a tmavozelené, na spodnej strane sú svetlejšie. Okraje sú drobno zúbkované. Ich dĺžka je do 14 cm. Kvitne koncom jari až do leta. Rastlina je jednodomá s oddelenými kvetmi jednotlivých pohlaví. Na dobré opeľenie potrebujeme mať aspoň dve rastlinky. Kvitne a rodí v strapoch podobných ako ribezle. Zber je v auguste a v septembri. Po zbere je potrebné plody čo najskôr spracovať, lebo sa zhoršuje ich kvalita. Počet bobúľ v strapci sa pohybuje od 4 až do 40. Rastlina v plnej rodivosti dáva 2 až 5 kg ovocia. Plody sú šťavnaté a po dozretí majú jasnočervenú farbu. Obsahujú 2 až 3 semená tvarom podobné plodom fazuli.

Rozmnožovať ich môžeme vegetatívne alebo semenami. Rastliny korenia plytko, preto ich neokopávame, ale

podľa možnosti ich môžeme mulčovať. Plodiť začína pomerne neskoro, a to po 4 až 6 rokoch. Je pomerne náročná na kvalitu pôdy. Na toto musíme pamätať už pred výsadbou. Vyžaduje piesčitohlinitú pôdu dostatočne vlhkú, nie však zamokrenú.

Rastlina má všestranné použitie. Všetky jej časti sa využívajú v medicíne. Najviac sú to plody, ktoré pôsobia na stimuláciu centrálného nervového systému, odstraňovanie depresie, chudokrvnosti a nízkeho krvného tlaku. Pôsobí aj proti infekcii horných ciest dýchacích a chrípky. Pozitívne pôsobí na zvýšenie ostrosti zraku za šera. Má aj negatívne účinky, na ktoré si musíme dávať pozor. Nepožíva sa pri srdcových chorobách, vysokom krvnom tlaku a poruchách spánku. Okrem toho plody môžeme konzumovať čerstvé, sušené, naložené v liehu, použiť na prípravu lekvárov, kompótov, štiav, čajov a vína.

Jaroslav Jáchim st.

Aj do Klenovca prišiel Mikuláš

V pondelok 6. decembra, tak ako každý rok, zavítal na klenovské námestie Mikuláš. Deti i dospelí boli plní očakávania a dokonca aj príroda bola tento rok štedrá. Pod nohami vrždal sneh a z oblohy poletovali biele vločky. Všetko bolo, ako má byť, pripravené privítať deduška s bielou bradou.

Napokon sa všetci, aj tí najnetrpezlivejší, dočkali, pretože Mikuláš skutočne prišiel, tak ako sa patrí, na koči a v sprievode s anjeličkom, čertmi i čertíkmi a vo chvíli, keď zostúpil z koča, vyšiel na malé pódium a v duchu tradície rozžiariť

najprv vianočný stromček a potom aj celé námestie, nejedno detské srdiečko zaplesalo. Veď Mikuláš doniesol spolu so sviatočnou náladou aj darčeky, ktoré si, však, bolo treba zaslúžiť. A tak pred očami Mikuláša vystúpili najprv deti z folklórného súboru Zornička, Soňa Cibulová, Mária Balciarová, Korina Slatinská, Ján Radíč a postupne sa pridávali aj ďalšie deti, ktorým Mikuláš z veľkého koša a čertici z veľkého vreca, aj vďaka štedrosti obce i Roľníckeho družstva v Klenovci, rozdávali sladkosti.

Blažena Hrušková

Stolári v Klenovci

Do venca remeselníkov v Klenovci neodmysliteľne patrí aj stolári. Nemôžeme ich vynechať, pretože by mohli oprávnene vzniknúť „aprehendácie“. Toto slovo, používané hádam len v Klenovci, zahrňuje ľútosť, urážku, výčitku, netaktnosť.

Stolárov bolo vždy dost, no nemohli sa sťažovať, že nemajú čo robiť. I keď, do istej miery, ich práca súvisela s činnosťou kolárov, debnárov aj rezbárov, predsa len, toto remeslo má svoje osobitosti. Do produkcie stolárov môžeme zahrnúť výrobu nábytku, dverí, okien, futrálov, plotov, korýt na pranie, zakladanie drevených podláh či výrobu psích búd.

V tridsiatych rokoch minulého storočia bola strojová vybavenosť stolárov na nízkej úrovni. Všetko sa robilo ručne – hobľovanie aj krátenie dosák. V tejto línii

najdlhšie zotrval stolár Parobek so zaťom Vargom, ktorí bývali pri žľabe oproti základnej škole. Známym stolár Julom Kohútom sa tiež ako učeň vyskolil bez strojov.

Nástup strojov veľmi uľahčil tvrdú robotu. Do „módy“ prišli elektromotorom poháňané hobľovacie pily (cin-

kuláre), elektrické dlabačky a vítačky, pásové pily, ba aj náradie napájané z akumu-

látorov. Produkcia výrobkov sa zvýšila, no na druhej strane stroje priniesli aj zvyššenie nebezpečenstvo úrazov rúk. Ak menší stolár nemal vybavenosť, pomáhali si navzájom.

Strojovú vyba-

venosť mal v dielni v centre dediny Ján Laudis, otec známeho učiteľa a divadelníka, Milana. Na Dlhej ulici to bola dielňa U Hruškov. Menšiu dielňu mal stolár Štefanček, ktorý býval za domom Ľuba Moncofa a za kultúrnym domom mal veľa rokov dielňu aj Paľo Černák – Trasoritka. Zdanlivo hanlivé prímene ho neurážalo, práve naopak, medzi množstvom stolárov zvýrazňovalo jeho jedinečnosť.

Drevo v minulosti nebolo problémom. Stolári najčastejšie potrebovali drevo z ihličnatých stromov, ale aj drevo z listnatých stromov našlo svoje uplatnenie. Pokiaľ fungoval závod v Maši, našli stolári zdroj nákupu aj tam.

Možno povedať, že i v súčasnosti má táto činnosť v Klenovci svojich pokračovateľov.

Koloman Zúrik

Stolár Štefanček (foto: K. Zúrik)

Pokoj ľuďom dobrej vôle - príhovory

(dokončenie zo strany 3)

Verím tomu, že len keď prijímem Ježiša, keď ho prijímem do svojho srdca, nie len ako dieťaťko do jasiel a máme z toho pekný sviatok, ale ako svojho Pána do svojho života, tak vtedy môžu byť zachránené naše manželstvá, naše deti, naše rodiny, naše susedské vzťahy, vzťahy na pracoviskách... celé naše životy môžu byť zachránené

len v Ježišovi.

Napokon, Advent je pripomienkou druhého príchodu Pána Ježiša. A tak si na Vianoce nepripomíname len Ježišove narodenie a jeho život na tejto zemi, ale aj jeho druhý príchod, ktorý očakávame. Ten druhý príchod je totiž ešte dôležitejší, ako ten prvý. Ježiš povedal: „Prídem a prídem skoro“. A hoci 2000 rokov čakania nás presvedči-

lo, že tak skoro asi nepríde, ja osobne verím tomu, že Jeho príchod je už naozaj veľmi blízko. Myslím si, že všetci sa môžeme zhodnúť na tom, že v tomto svete sa rozmáha zlo. Rôzne katastrofy, povodne, zosuvy pôdy, nepokoje, demonštrácie, strieľania, vojnové udalosti... Stále viac a viac môžeme sledovať, že prichádza zlo. A Ježiš povedal, že práve vtedy keď sa takéto

veci budú diať, vtedy On príde druhýkrát. A tých, ktorí ho prijali za svojho Pána, tých si vezme so sebou. A toto si chceme teraz pripomínať, že Ježiš príde na zem ešte raz a príde v sláve. Zdá sa, že na Vianoce sa pripravujeme všetci. Niektorí viac, iní menej. Sme však pripravení na Ježišov druhý príchod?

**Mgr. Peter Orvoš, kazateľ
Bratskej jednoty baptistov**

Klenovský evanjelický kostol a jeho podoby

Prvý klenovský evanjelický kostol bol postavený už v roku 1601. Bol kamenný a okrem sakristie bol obložený drevom. Svedectvom kostola bol aj nápis na starej podlahe: „TÚTO ČASŤ KOSTOLA ZASVÄTENÚ BOŽIEMU TAJOMSTVU, KTORÁ BOLA ZHOTOVENÁ K TOMU, ABY PÁN VZHLIADAL NA MODLITBY A PROSBY SVOJHO LUDU, V KTORÝCH JE SLÁVENÉ MENO PÁNA A JEHO MENO JE: MÔJ DOM – DOM MODLITBY.“ Touto maľovanou dlažbou vyzdobila chrám pod záštitou richtára Thomasa Jakabczica, rečníka Andreja Kossutha a notára Andreja Myeska klenovská cirkevná obec. Kostol mal už aj hodiny, ktoré v roku 1696 opravoval Martin Horopaeus. Pri vstupe do kostola (pravdepodobne na pôvodných drevených dverách z roku 1601 – 1606) je ešte aj teraz tento nápis: „KAMEŇ TENTO KTERÍ SME POSTAVILI NA PAMIATKU BUDE DOMOM BOŽÍM.“ (Kniha Genesis, 26. kapitola)

Prvý oltár bol postavený v roku 1611 a zobrazoval Premenenie Pána. Na jeho bokoch boli štyria vyšší proroci. Krstiteľnica bola vyrobená z kameňa a zvon bol z roku 1657. V kostole bol aj obraz ukrižovaného Krista, ktorý v čase pôstu prikrýval oltár a v roku 1894 ho daroval Štefan Kubinyi.

V roku 1723 si evanjelici na náklady cirkvi ku kostolu postavili vežu a v roku 1742 rozšírili kostol o štyri lachtre (1 lachter je cca 8 metrov) smerom k fare.

Kostol bol postavený z kameňa, no fara bola zväčša drevená. Z tohto obdobia sa zachoval aj nápis: „TÚTO POSVÄTNÚ BUDOVU POSTAVILA A ROZŠÍRILA CIRKEVNÁ OBEC KLENOVSKÁ, Z ČASTI SPOLOČNOU POMOCO, VLASTNÝMI NÁKLADMI A S BOŽOU POMOCOU.“ Pod vedením seniora Jána Bartholomeidesa bol blízko steny kazateľnice kostol vyznačený chronostasom v tomto znení: „KRÁLOVNÁ MÁRIA TERÉZIA ŽILA NA SVETE, STAVIAME TEBE DIELO, TEBE SVÄTÁ TROJICA.“

Lavice na sedenie boli rôzne. Dookola boli umiestnené dosť široké a priestranne chóry. Na jednom z nich bol, pravdepodobne prvý, krásny päťregistrový organ. V sakristii chrámu sa nachádzal epitaf venovaný mladému Samuelovi Bartholomeidesovi: „SAMUEL BARTHOLOMEIDES BOL NAJVYŠŠIEHO SENIORA JÁNA BARTHOLOMEIDESA MILOVANÝ SYN, KTORÝ SA ZDÁ NARODIL NA ÚŽITOK VLASTI, NO NA ŽIAĽ OTCA. V ROKU 1743 VO VEKU 19 ROKOV NA ŽIAĽ RODIČOV ZOMREL. PAMIATKA JEHO NECH JE DOBRORÉČENÁ.“

Podľa kánonickej vizitá-

Klenovský evanjelický kostol

cie z roku 1744 bol inventár kostola bohatý a vzácny. Opisuje dva kalichy, medený a zlatý, krčah a dve cinové táčne a prekvapujúce množstvo krásnych liturgických textílií, z ktorých jedna mala nápis „Juditka Rajeczky“.

V roku 1766 bol postavený nový oltár, kazateľnica, krstiteľnica, a tiež bol zakúpený nový organ. Oltár zdobili výjavy z Večere Pána, oslavy spasiteľa Krista a po bokoch ručne robené drevené sochy. Na vrchu oltára sa nachádzal výjav svätej Trojice vyzdobený zlatom a striebrom. Podložka k oltáru bola trojstupňová. Kazateľnicu, si-

tuovanú pri západnej stene, zdobili drevené sošky štyroch evanjelistov, stred socha spasiteľa Krista namaľovaná rôznymi farbami, a tiež aj zlatom a striebrom. Podobne bola zdobená aj koruna kazateľnice. Organ z roku 1766 mal 8 registrov.

V roku 1773 bola postavená fara z pevnejšieho materiálu a v roku 1782 sa cirkevníci rozhodli vybieliť múry kostola a nad vchod umiestnili tento nápis: „V ROKU, V KTOROM JOZEF II: RÍMSKY VLÁDCA, PRÁVOM NAJVYŠŠÍ, NAJVZNEŠENEJŠÍ UHORSKÝ KRÁĽ A OTEC VLASTI NAJLÁSKAVEJŠÍ, NAJMŮDREJŠÍ PASTIER LUDU, ÚTECHA

SLOWO BOŽJ... 1787“ (Lukáš 11,28). Prirobená bola aj klenba s nápisom: „SVETLO POVSTÁVA LUDU NA PRÍKAZ CISÁRA STAVIA NOVÉ CHRÁMY – 1787.“ V tom istom roku boli na vežu nainštalované nové hodiny.

Podľa opisu z kánonickej vizitácie bol murovaný kostol situovaný na severnom okraji pozemku, na vyššom mieste a mal aj vežu s hodinami. Prístup do kostola bol od juhu cez vežu, od východu cez stĺporadie zachované zo starého chrámu a od západu schodami. Od východu a juhu bol kostol obklopený osobitným múrom. Z jednej časti viedol cez zvonicu a z druhej cez vchod do fary. Na severe uzatváral múr nádvorie farnosti. Od západu opevnenie chýbalo. Kostol bol pokrytý pálenými škridľami.

Vo vnútri kostola sa nachádzali štyri drevené chóry: jeden po východnej dĺžke chrámu, druhý na západnej strane a na južnej strane ďalšie dva, ktoré boli nad sebou, pričom nižší z nich podpieral osemregistrový organ z roku 1766. Lavice na sedenie boli rozložené v trojitých radoch v lodi kostola. Oltár, kazateľnica, krstiteľnica boli zachované zo starého chrámu z roku 1766.

V roku 1824 si cirkevníci nadobudli nový organ, ktorý bol už tretím v poradí. Vyrobil ho Michal Kiszely a mal 12 registrov. Po 54 rokoch, v roku 1878 si kúpili štrnástregistrový organ, ktorý mal štyri pedále. Bol dielom majstra Michala Vavru z Banskej Bystrice.

Počas požiaru 1. októbra 1888 kostol aj fara so všetkým vnútorným zariadením vyhoreli. Zostali, vraj, len „holé múry“. Veža kostola bola zachránená len vďaka duchapritomnosti Michala Tomu, vtedajšieho richtára a vzácne dokumenty a matriky zachránil farár Pavel Reguli. Žiaľ, nie je známe, kde sa stratili.

V roku 1906 bol kostol znovu obnovený a v pôvodnom štýle zachovaný až dodnes.

Emília Mázorová

(podľa vlastného výskumu s využitím archívnych materiálov)

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Športové žezlo prevzal bedminton

Po skončení jesennej časti futbalových súťaží sa pozornosť športových fanúšikov upriamila na bedminton. Preto výsledky bedmintonových turnajov rôznych kategórií budú v najbližších mesiacoch dominovať aj našej športovej rubrike. Pani Zima však potešila aj rekreačných športovcov, najmä lyžiarov. Po dohode medzi lyžiarmi zo Ski Skorušina a vlastníkami pozemkov tak opäť oživa lyžiarsky vlek v Skorušine.

Na Grand Prix Prešova sa presadila Iena Hrušková

V mikulášskom duchu sa niesla v poradí druhá Grand Prix starších žiakov v bedmintonovom, ktorú 4. decembra usporiadal BC Prešov. V Národnom bedmintonovom centre štartovalo 22 chlapcov a 24 dievčat zo 14 bedmintonových klubov Slovenska. Už tradične nechýbali medzi zúčastnenými aj hráči klenovského bedmintonu. Monika Hrušková, Ivana Lásková, Richard Šmatlák a Ivan Hruška, ktorí sa snažili vybojovať čo najviac bodov do slovenských rebríčkov.

ca Lásková-Hrušková po prvom voľnom kole prehrali v boji o medailu s párom trenčianskeho M-Športu Rajcová-Bažiková v nervydrásajúcom trojsetovom zápase 12:21, 21:19, 17:21 a obsadili tak 5.-8. miesto. Rovnako skončila aj dvojica Hruška-Šmatlák, ktorí v boji o medailu prehrali s dvojicou Vavro-Jariabka (obidvaja BK MI Trenčín) v dvoch setoch 14:21 a 17:21.

Jediné pódiové umiestnenie pre Klenovec vybojovala vo dvojhre dievčat Monika Hrušková, ktorá po výhrach nad Mladou (BK Šurany) a

tvom (ATU Košice) v dvoch setoch 18:21, 12:21 a obsadil tak konečné 5.-8. miesto. Richard Šmatlák zvíťazil v prvom kole v ťažkom zápase nad Talčíkom (BK MI Trenčín) v troch setoch 15:21, 22:20, 21:8. Do osmičky najlepších sa mu však prebojovať nepodarilo, keď po prehre s Polačkom (ATU Košice) 12:21, 13:21 obsadil 9.-16. miesto.

Hrachovo 4.12.2010

Na poslednom „domácom“ turnaji B-kategórie v kalendárnom roku 2010 sa v hrachovskej telocvični stretlo

hre spolu s Kvietskou z Hrachova zvíťazili. Na záver turnaja všetci hráči dostali sladkú mikulášsku odmenu.

Na Grand Prix dospelých v Prešove štvrtfinálová účasť Bálintovej

V dňoch 11.-12. decembra sa v Národnom bedmintonovom centre v Prešove za rekordnej účasti 35 mužov a 36 žien z 15-tich slovenských oddielov uskutočnil v poradí druhý celoslovenský turnaj dospelých v bedmintonovom. Klenovský bedminton zastupovala tentokrát iba Nikoleta Bálintová, ktorej sa však na stupeň víťazov nepodarilo prebojovať.

S Marekom Eliášom (Lok. Košice) sa im v zmiešanej štvorhre nepodarilo postúpiť z prvého kola, keď v dvoch setoch (17:21, 15:21) prehrali s dvojicou Balucha-Čižnárová (PBA Prešov, M-Šport Trenčín).

V dvojhre žien sa po výhre v prvom kole nad Gabrielou Zabavníkovou (Lok. Košice) 21:7, 21:9 stretla Nikoleta s Andreou Machunkovou (CEVA Trenčín). Tam už však ťahala za kratší koniec a po dvoch prehratých setoch v pomere 18:21 a 12:21 skončila na 9.-16. mieste.

Pri neúčasti Denisy Antalovej, ktorá sa zúčastnila stužkovej slávnosti, bola vo štvorhre Bálintovej partnerkou Fiľová (Lok. Košice). Po výhre nad dvojicou Poláková-Tomková (Spoje Bratislava, BC Prešov) sa im semifinálové brány zatvorili, keď im nasadené jednotky turnaja Orlovská-Bobrovská (BC Prešov, Lok. Košice) postavili stopku v podobe prehry v dvoch setoch 11:21, 12:21.

Klenovská odchovankyňa Barbora Bobrovská premenila dve finálové účasti na víťazstvo vo štvorhre žien a striebornú priečku v zmiešanej štvorhre.

Richard Bálint

Nikoleta Bálintová vo štvorhre s Marekom Eliášom (Lok. Košice) na Grand Prix v Prešove

V zmiešanej štvorhre sa viac darilo páru Šmatlák-Hrušková, ktorým sa podarilo prebojovať do osmičky najlepších párov. Tam narazili na dvojicu Kubíček-Grenčíková (Spoje Bratislava, CEVA Trenčín) a skúsenejším protihráčom podľahli v dvoch setoch 18:21 a 9:21. Druhá klenovská dvojica – Hruška-Lásková podľahli v druhom kole páru Binder-Vargová (BC Prešov, Lok. Košice) v dvoch setoch 15:21, 17:21 a obsadili tak 9.-16. miesto.

Vo štvorhre dievčat dvoji-

Horváthovou (ZŠ Bezručova Trenčín) podľahla Grenčíkovej (CEVA Trenčín) v semifinále v dvoch setoch 8:21, 11:21 a obsadila tak konečné tretie miesto. Ivana Lásková sa neprebojovala do osmičky najlepších, keď v osemfinále podľahla Drotárovej (Lokomotiva Košice) v dvoch setoch 12:21 a 11:21.

V chlapčenskej dvojhre sa viac darilo Ivanovi Hruškovi, ktorý po výhre v druhom kole nad Martinským (BK ZŠ NR Hnúšťa) prehral v boji o semifinále s neskorším víťazom tejto disciplíny Dra-

25 bedmintonistov z piatich oddielov. Bedmintonisti zo Sliacha, Lučenca, Klenovca, Hnúšte a domáceho Hrachova si zmerali sily v kategórii do 13 a 15 rokov. Turnaj prebehol v príjemnej mikulášskej atmosfére a traja mladí klenovskí bedmintonisti dosiahli nasledovné výsledky:

Marek Trnavský zvíťazil vo dvojhre starších žiakov, Pavol Kochan bol druhý a spolu zvíťazili vo štvorhre. Vanessa Mináčová vo dvojhre starších žiačok obsadila šieste miesto a vo štvor-

Z redakčnej pošty

Vážení čitatelia
Pred pár dňami sme do redakcie Klenovských novín dostali zaujímavý e-mail až z ďalekého Zürichu vo Švajčiarsku, ktorý nám napísal doktor Štefan Salzer v domnení, že Klenovské noviny prestali vychádzať a v ktorom si s láskou spomína na náš Klenovec. Keďže práve prežívame prekrásny predvianočný čas, kedy máme bližšie jeden k druhému, a tiež si spomíname na ľudí, s ktorými sme sa poznali a ktorí sa nám stratili z nášho dohľadu, uverejňujeme toto vyznanie v dobrej viere, že u tých skôr narodených vyvolá spomienku na ľudí, ktorí pobudli v Klenovci len krátky čas, ale ktorým natrvalo ostal v ich myšliach i srdciach.

redakcia

Vážená redakcia
Klenovských novín

Dovoľte, aby som sa Vám predstavil. Volám sa Štefan Salzer, žijem vo Švajčiarsku, mám 73 rokov a svoje rané detstvo som prežil v rodine klenovského lekára MUDr. Milana Salzera, ktorý pôsobil v Klenovci počas druhej svetovej vojny.

Pamätám sa na Klenovec, na jeho kostol, na obecný dom, Ráztočné a Oltárnô, kde sme mali za vojny bunkre a kam sme utekali pred Nemcami, na kolešiu hore na Poľane, tuším Mrázikovu alebo Bálintovu, na kľukatú cestu do Kokavy i na cestu do Hnúšte. Pamätám si i na teplé kapce v zime z chýrneho klenovského súkna a na kyslý bôb v drevenom taniere,

ri, ktorý sme jedli drevenou ložicou u tety Bálintovej – boli sme susedia cez Rimavu a na mnohé iné.

Z Klenovca sme sa odstavovali po vojne. Keď sme odchádzali, zbehlo sa pol dediny. Ľudia neboli spokojní s tým, že ideme. Mali

otca radi. Vytýkali mu, že teraz po vojne, keď bude lepšie, opúšťa Klenovec. Ale otec nemohol inak. Z jeho deviatich súrodencov sa z koncentračných táborov vrátila iba jedna sestra a tá

chcela žiť v rodných Bánovciach nad Bebravou. Vrátila sa ako vdova s päťročnou dcérou, a tak otec, aby bol na blízku svojej sestry, s ťažkým srdcom opustil Klenovec, kde sa cítil medzi svojimi a kde nás mali radi. Nie jeden raz ľutoval neskôr tento krok.

Prečo Vám píšem. S poľutovaním som zistil, že Klenovské noviny, ktoré som tak rád čítal, od leta 2010 už nevychádzajú. Táto skutočnosť ma bolí. Bolo to zaujímavé čítanie. Chcel by som Vás posmeliť, tradíciu Klenovských novín oživiť. Ja som ich prečítal všetky od prvého čísla.

So srdečným pozdravom z Zürichu

Štefan Salzer

Zaľeť slovkô pokoj v štry svet.
Poteš srdcia ako včielka kvet.
Prisadni. Neodíd'. Vnes svetla jas.

V pokoji je nežnosť i mnoho krás.

Pokoj svetom letí vo svojej zbroji.

Prekážok, nástrah, lestí sa nebojí.

Podáva ruky na znak zmiernenia a lásky.

Pokoj ľudom dobrej vôle

Pavel Brndiar

Je jak kažododenný chlieb i pšeničné kľásky.

Pokoj vo svete vyhráva boj.

Bo on je ľudstva krásny zdroj.

Pokoj ľudom dobrej vôle prináša.

Je Kráľ kráľov, naša jediná spása.

Čakám ťa, jak čaká zrno zem.

By tebe srdce mohlo spievať len.
Čo robíš? Kde si? Dlhô som už sám.

Zober ma v tvoje ruky a zovri v dlaň.

Nech pokoj a radosť začne v srdci rást'

jak pšeničný kľas, ktorý skropil dážd'.

Prichádza. Čo sa to len so mnou deje?

Moje chladné ruky do jeho berie.

Nežne ich zovrel v jeho dlane.

Ďakujem Kráľ kráľov, môj Páne.

Pokľakol som. Prosil o pokoj, odpustenie.

A ľudom dobrej vôle z hriechov vykúpenie.

Redakcia ďakuje všetkým, ktorí sa

autorsky i organizačne podieľali na tvorbe a vydávaní

Klenovských novín v roku 2010, a žela im veľa zdravia, šťastia a tvorivej invencie v roku 2011.

OBEC KLENOVEC A FOLKLÓRNY SÚBOR VEPOR

oznamujú, že 29.12.2010 o 19⁰⁰ hod. sa uskutoční

SILVESTROVSKÁ ESTRÁDA

Na známosť sa všetkým dáva, že smiechu bude plná sála.

Kde?

No predsa v Klenovci, o to sa postarajú účinkujúci.

Vstupné: 2,00 €

Predpredaj vstupeniiek: MKS Klenovec
tel. 0904/875368, e-mail: zvara.jaroslav@pmxmail.sk

Veselé Vianoce

a šťastný Nový rok

všetkým čitateľom Klenovských novín

želá redakcia

Klenovské

noviny

Vydáva Obec Klenovec. Adresa redakcie: Obecný úrad, Klenovské noviny, Námestie Karola Salvu 1, 980 55 Klenovec. Telefón: 0911/886707, e-mail: klenovskenoviny@klenovec.sk. Šéfredaktorka Mgr. Blažena Hrušková, redakčná rada Ing. Michal Kňazek, Július Molitoris, grafická úprava Ing. Michal Kňazek. Reg. číslo MK SR: EV 1890/08, Tlač: REALITY-PRINT, Námestie M. Tompu 4, Rimavská Sobota